El Cul del Pou | | Actualitzat el 13/07/2018 a les 11:09

BUGADA AL POU. Juliol-agost 2018

PER QUINTÃ• TORRA CORDONS

Filosofia de bar

En el sector de la restauració, de tothom és sabut que les barres dels bars han estalviat molta inversió en teràpia psicològica. Sempre, això sí, que qui hi hagi a l'altra costat sàpiga escoltar, segueixi la corda i doni consells amb sentit comú. En alguns casos, però, els preceptes s'exposen abans d'accedir a l'establiment. És el cas del Frankfurt Bon dia, situat la cantonada del carrer de Puigterrà de Dalt, tocant a la plaça Lladó. Des de fa dies hi ha diverses pissarres on es pot llegir coses com la que podeu veure a la imatge. Una mena de relació entre el consum (excessiu) d'alcohol i el de llet. Una comparació semblant a aquelles de la "gimnàsia" amb la magnèsia o la velocitat i el tocino. Si del que es tracta és d'evitar problemes, ras i curt, el millor és veure amb moderació.

El difunt es troba bé

Perquè quan s'ha empinat massa el colze, les coses no queden clares. No crec que passi el mateix amb el vi de missa, però, és clar, als oficis religiosos, de vegades es donen situacions una mica surrealistes. Un assistent a la missa dominical de fa pocs dies a la Cova m'explica que el jesuïta que oficiava va tenir un record per un difunt recent anomenat Valentí. Un fet habitual, especialment entre la gent de fe. El problema va sorgir pocs minuts més tard, quan una persona es va aixecar dels bancs per xiuxiuejar-li unes paraules al celebrant. Tot seguit -i sense que ens consti que es produís cap miracle-l'oficiant va rectificar i va anunciar que el presumpte difunt no era difunt i que s'havia recuperat de la malaltia.

Flors robades

Les que no es van recuperar són part de les flors que van posar els botiguers del Born (entre la botiga de roba Vila Dalmases i la farmàcia Esteve), l'espai de les quals podeu veure a la fotografia. Per denunciar-ne el robatori, a les mateixes torretes que adornen el carrer van optar per col·locar-hi un cartell "civicopoètic" de cara als futurs furtadors. Van apel·lar a l'arrelament i a convidar treure flors i plantes mancades d'acollida en altres punts... suposo que pagant. Bona pensada.

Trompetes i corones

Un veí del Barri Antic que contempla sovint la casa consistorial m'escriu per explicar-me que una de les trompetes de pedra de la façana de l'Ajuntament ha desaparegut misteriosament. I es pregunta si algú l'ha robat. Difícil de creure, però amb els temps que corren... També observa que algú va malmetre l'escut a la part de la corona del capdamunt. Sense que hi hagi unanimitat, alguns opinen que es va malmetre a causa d'un parell de cops que va rebre per les puntades accidentals dels artistes que van actuar-hi fa temps. En qualsevol cas, tractant-se d'una corona, més que arreglar-la, alguns potser preferirien acabar-la d'arrencar. El rigor històric en aquest cas, però, seria ben discutible encara que Catalunya s'acabi convertint en una República sense reis ni corones.

Ànims, Antonio!

Acabo el repàs enviant una força abraçada i una tona d'ànims a l'Antonio Dorado, propietari del bar-restaurant Jorsus de la carretera de Vic, a tocar del pont de Ferro, que, antigament, juntament amb la família era al capdavant de la Bodega Andaluza. Un lector m'informa que està ingressat a Sant Joan de Déu, pendent d'una operació coronària seriosa que, els propers dies, li faran a l'hospital de Sant Pau de Barcelona. Li desitgem que vagi tot molt bé i que el puguem veure ben aviat remenant les cireres al Jorsus.